

Universitätsbibliothek Paderborn

Pia Desideria

Hugo, Hermann

Mediolani, 1634

XII. Num quem diligit anima mea vidistis? paullulùm cùm pertransisse[m]
eos, inueni quem diligit anima mea; tenui eum, nec dimittam. Cant. 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43734

Num. quem diligit anima mea vidistis? Paullum
hum cum pertransisset eos, inueni quem
diligit anima mea. Lenii eum nec dimittam.
Cartic. 3.
C. Blaicus f.

27.

XII.

Num quem diligit anima mea vidisti?
 Paululum cum pertransissem eos, inueni quem
 diligit anima mea; tenui illum & non
 dimittam. Cant. 3.

REstat adhuc tota loc⁹ ullus omisſus in urbe?
 Aut regio nostro non peragrata pede?
 Flammiferis cunctæ facibus luxere platea,
 Nullaque vel minima compita spreta via.
 Heimihi quos vicos, quæ non loca tristis obiui?
 Vrbs etiam in tanta defuit urbe mihi.
 Sed quid in hos fruſtra iuuat incubuisse labores,
 Si sponsum ſemper quero, nec iuuenio?
 Ergo domum lacrymans, vestigia retrò ferebam,
 Quique rogaretur, nemo viator erat.
 Cum proprietor portis à mœnibus aufero gressum,
 Et vigil ad portas occupat ecce cohors:
 Ac prior, hic dixi, quem diligo forte latebit;
 Et ſubito, vigiles, reppererint ne? rogo.
 Illi, cum tacito conuertere luminaris,
 Verbaque dentatis reddere falſa iocis.
 Et quidam; quisnam ille tuus quem diligis ignis?
 Absque

Absque suo nosci nomine posse putas?
Parcite, respondi, tam rusticus, est mihi candor,
Scire omnes rebar; quis metus esset amor.
Nec magis vel Pyladis notum, vel nomen Orestis,
Nèvetuum, Thysbe, Pirame, nèvetuum:
Vosque etiam, quamuis, quem diligo scire negetis,
Scire, nec ignotum posse latere, puto.
Obsecro, dic igitur Custodia per vigil urbis,
Num meus hac vobis tendere visus amor?
Ille meus, propria quem plus ego diligo vita,
Qui quoque me vita plus amat ipse sua.
Dicite, quando abiit? quantillo tempore mansit?
Quaque præhensurum se simulauit iter?
Hac ijt aut illi ac? dextra vel forte sinistra?
Sotus erat? socijs an comitatus erat?
Excubia falsis iteruua risere cachinnis:
Ali mihi falsa meas obruit undagenas.
Transieram: sponsi neque spes super illa videndi.
Mensque erat in damni mersa dolore sui:
En subito, dum cuncta animo tristissima volvo,
Nullaque, quam tantæ, vota minora spei;
Ille meus, tota toties quæsusitus in urbe,
Iam non quæsusus constitit ante oculos.
Exilijs miseroque metu perterrita, gaudens
Vix potui proprijs credere luminibus.

Et,

LIBER SECUNDVS.

159

Et, Tene aspicio, mea lux, mea vita? volentem
 Dicere, vox hærens faucibus impedijt.
 Qualis ubi viso coniux inopina marito
 (Quem mendax tulerat rumor obisse diem)
 Obstupet, ac visa veluti percellitur umbra,
 Optantemque loqui, pallida facta, fugit.
 Nec nisi iam noto reducis fidentior ore,
 Audet in amplexus coniugis ire sui:
 Tumque veretur adhuc, ne se male credula fallat,
 Inque fidem leuior decipiatur amor:
 Sic ego, dum trepido rediere in pectore vires,
 Teque iterum ante oculos, sponse, reuiso meos;
 Subdubitæs, speransq; timensq; & amore fatiscens,
 Tune es quem video, clamo, vel umbra rui?
 Ah sponse! ah non es! non es, quem diligo, non es!
 Imo es, qui d' dubito? numquid es? haud dubito
 O mea lux, video, te nunc video, mea vita;
 Nil ultra dubito, lux mea, te video.
 Agnoscensque tui vocem præsentis & ora,
 Inuolo in amplexus, sponsæ reperte, tuos.
 Iamq; ego te teneo, neque per vagæ compita quærā,
 Ludibrium, vigili nocte futura gregi.
 O mea si geminis mutentur brachia vinclis,
 Atque manus manicis, compedibusque pedes?
 Quàm te complicitis, mea lux amplecteret vlnis!

Arctius

Arctius amplexu, vitis & ulme, tuo.

Arctius anguipedū manibus, pedibusque hederarū

Queis obit annos as herba marita domos.

Sed neque te nostri lassent mea vita, lacerti,

Sepè nec errantes per tua colla manus :

Longa Tui subeat ; mealux, absentia mentem,

Nec nisi pensari tempore posse putes.

Ah citò tam longi quereris compendia danni !

Vix ego iam coepi, tu satur, ecce fugis.

Non ita discedes, non tam citò liber abibis ;

Non nisi pugnando viceris, effugies.

BEDA

B E D A

In 3. c. Cant.

TAntò instantius inuentum tenui, quanto
tardius, quem quarebam, inueni.

L

Mihi